

Bilag I.**INDUSTRIRAADET**

Vestre Boulevard 18

*København V., den 22. august 1949.**Ministeriet for handel, industri og søfart, Slotsholmsgade 10, K.*

Som det vil være ministeriet bekendt, har Industrirådet anset den støtte, der fra statens side ydes dansk industrieksport gennem statens eksportkreditudvalg, for at være af betydelig værdi ikke mindst for industriens bearbejdelse af vanskeligt tilgængelige markeder eller markeder, på hvilke forholdene bevirkede, at det enkelte firma vanskeligt kunne overse den med eksportens gennemførelse forbundne risiko.

Eksportkreditudvalgets virksomhed har i det væsentlige haft karakter af ydelse af garanti mod risici i forbindelse med købers solvens, men rådet har gentagne gange i de forløbne år fremhævet betydningen af, at udvalgets beføjelser gjorde det muligt nøje at følge med i den udvikling, der fandt sted med hensyn til formerne for den påkrævede garanti i forbindelse med eksporten.

Allerede i årene før krigen var der efter eksportindustriens skøn brug for en udvidelse af reglerne for ydelse af statsgaranti til også at omfatte den med transfereringen af betaling for dansk eksport forbundne risiko, og man rettede bl. a. med skrivelse herfra af 3. maj 1939 en indtrængende henstilling til statens eksportkreditudvalg om at søge mulighed for at dække disse risici gennem eksportkreditordningen.

Transfereringsrisikoen bestod før krigen i forholdet overfor en lang række lande, herunder bl. a. de fleste markeder i Syd- og Mellemamerika, men uanset at Industrirådet for sit vedkommende måtte tillægge denne udvidelse af eksportkreditordningens funktion en meget væsentlig betydning, lykkedes det ikke dengang at formå statens eksportkreditudvalg og handelsministeriet til at imødekomme industriens ønsker.

I årene umiddelbart efter krigen, hvor forholdene gjorde det muligt for dansk eksport at stille krav om forskudsbetaling i betydeligt omfang, har spørgsmålet om transfereringsforsikringen ikke været af samme påtrængende karakter, som da Industrirådet med skrivelse af 3. Maj 1939 henvendte sig til eksportkreditudvalget om spørgsmålet, men den i det sidste års tid indtrådte ændring af vilkårene for afsætning af industrifrembringelser til fremmede markeder har påny fremkaldt henvendelse til Industrirådet fra danske firmaer, for hvilke opnåelsen af en transfereringsforsikring skønnes at være en nødvendig forudsætning for, at firmaerne vil kunne påtage sig leverancer til lande, fra hvilke man ikke på forhånd kan skaffe sig sikkerhed for, at eksportens betaling uhindret kan gennemføres.

En undersøgelse har da også vist, at der i vore nabolande Sverige og Norge forlængst er gennemført en udvidelse af landenes eksportkreditgarantiordninger til at omfatte transfereringsrisici, og det fremhæves i en fra Sveriges Exportkreditnæmd modtagen underhåndsskrivelse af 8. f. m., at den svenske eksportkreditordning, der har omfattet en eksport på 950 mill. kr., næsten udelukkende har haft til formål at dække risici i forbindelse med valutahindringer, særlig forsåvidt angår udebleven betaling af politiske eller økonomiske årsager af alle slags. De valutarestriktioner og andre vanskeligheder med at stille valuta til rådighed, som særlig efter krigen hersker i forskellige lande, har medført, at transfereringen er blevet en faktor, der må regnes med inden for samhandelen med udlandet. De svenske eksportører har endog haft behov for garanti mod transfereringsrisici i tilfælde, hvor den eksporterede vare betales mod dokumenter ved fremkomsten.

Erfaringerne med den statslige eksportkreditgaranti i Sverige har efter de foreliggende oplysninger været udmærket. Et stort antal ønskelige eksportforretninger har